

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Co/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617209962
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6617209962.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - Ružinov, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. R. XXX/XX, XXX XX Q., za účasti osobitného subjektu: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 42 362 962, o zaplatenie 573,45,- Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 17Csp/205/2017-99 zo dňa 18. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. 17Csp/205/2017-99 zo dňa 18. septembra 2018, p o t v r d z u j e.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 573,45,- Eur s príslušenstvom a druhou výrokovou vetou rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

2. Na odôvodnenie uviedol, že právny predchodca žalobcu - U. Q., a.s. - so žalovanou uzatvorili dňa 22.10.2013 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 600,- Eur. Žalobca v žalobe poukázal aj na Obchodné podmienky pre úver, ktoré tvorili súčasť zmluvy a v zmysle ktorých, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Zo strany právneho predchodcu žalobcu bol pred zosplatením úveru uplatnený postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaná úhradu pohľadávky nevykonala do 15 dní od doručenia upovedomenia banky, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru. Žalovaná na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 18.09.2018, uviedla, že došlo k premlčaniu nároku žalobcu.

3. Súd prvej inštancie po preskúmaní skutkového stavu dospel k názoru, že zmluva o úvere, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanou, je zmluvou spotrebiteľskou. Zároveň vyslovil, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením splátok v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu zosplatnil celý úver v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že si strany dojednali osobitný spôsob doručovania, bola výzva doručená a jej právne účinky nastali dňa 18.07.2014 a nasledujúcim dňom začala plynúť trojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde. Premlčacia doba tak uplynula 18.07.2017 a žalobca podal žalobu až dňa 24.07.2017, a teda po uplynutí premlčacej

doby. Z uvedeného dôvodu súd konštatoval, že právo žalobcovi nebolo možné priznať, nakoľko je premlčané. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý namietal, že premlčacia doba nezačala plynúť dňa 23.06.2014, ale až dňa 29.07.2014. Uvietol, že predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 14.07.2014, avšak v zmysle Všeobecných obchodných podmienok sa pri doručovaní v poštovom styku považujú písomnosti za doručené tretí deň po ich odoslaní, z čoho podľa názoru žalobcu vyplýva, že dňa 18.07.2014 sa považovala výzva na splatenie úveru s príslušenstvom za doručenú. Vo výzve bola súčasne určená lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy a lehota na plnenie žalobcovi zo strany žalovanej uplynula dňa 28.07.2014, preto žalobca mohol svoje právo na súde uplatniť až dňa 29.07.2014, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. Zastáva preto názor, že jeho nárok nemôže byť premlčaný, nakoľko k tomuto by došlo až dňa 30.07.2017. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že žalovaná nevrátila ani len istinu poskytnutého úveru. Žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý sa vyjadril k otázke započítania 10 dňovej lehoty na plnenie. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne navrhol, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

5. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, preto prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP). Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

7. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.07.2017 domáhal zaplatenia 573,45,- Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 22.10.2013 uzatvoril právny predchodca žalobcu - U. Q., a.s. so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 600,- Eur, ktoré sa táto zaviazala vrátiť v splátkach. Žalobca v žalobe poukázal na Obchodné podmienky pre úver, v zmysle ktorých, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pred zosplatením úveru postupoval právny predchodca v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a žalovanej bolo zaslané upozornenie pred zosplatením úveru, v ktorom bola určená lehota 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia upozornenia banky. Následne právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru listom, napriek tomu žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Žalobca zároveň v žalobe konkretizoval, čo tvorí príslušenstvo pohľadávky, a teda poukázal na dojednaný zmluvný úrok, ako aj na zákonný úrok a v petite žaloby uviedol, čoho sa domáha. K žalobe pripojil žalobca „Aktuálny stav úveru ku dňu 07.06.2017“, zmluvu o úvere zo dňa 22.10.2013, „Upozornenie - Výzvu na splatenie dlžnej časti úveru“, podacie hárky, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, predpis splátok a sadzobník poplatkov.

8. Odvolací súd sa oboznámil aj s vyjadrením žalobcu zo dňa 10.08.2018 a so zápisnicou z pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 18.09.2018.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dnu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

12. Medzi stranami nebolo sporné, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským a zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou. S týmto názorom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožnil.

13. Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu, avšak, nestotožnil sa s jeho názorom v časti týkajúcej sa začiatku plynutia premlčacej doby. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu (ani na prípadný neskorší dátum uvedený vo výzve na úhradu dlžnej sumy), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh.

14. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.

15. Odvolací súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde.

16. Odvolací súd mal za to, že predčasnú splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.03.2014. To znamená, že premlčacia doba začala v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa splatnosti tejto splátky, t.j. dňom 25.03.2014 a uplynula dňa 25.03.2017. Keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 24.07.2017 a žalovaná na pojednávaní vzniesla námietku premlčania, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).